

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

FAMILIEVANDERSLIKKE.NL

VIJFDE JAARGANG

NUMMER 58, SEPTEMBER 2011

Geliefde familie,

Opa van der Slikke

Het is deze maand vijf jaar geleden dat **Opa van der Slikke** is overleden. **Opa** had een centrale plaats binnen onze familie. Al het nieuws en wederwaardigheden die binnen onze familie plaatsvonden werd door **Opa** bekend gemaakt. Want als je **Opa** bezocht, en hij was op visite, dan wist je al gauw wat er allemaal zo speelde. Maar na het overlijden van **Opa** droogde deze informatie uit. Wij wisten niet meer wie een baby verwachtte, wie er ging trouwen, wie in het ziekenhuis lag en noem maar op.

Toen is het idee geboren om maandelijks een nieuwsbrief te doen uitgaan om in de lijn van **Opa** de familie te informeren. Maar ook om de onderlinge band te verstevigen. Kort na het overlijden van **Opa**, namelijk in januari 2007 kwam de eerste Slikkertjes-Nieuwsbrief uit. De eerste nieuwsbrief werd naar enkele tientallen familieleden gemaïld maar inmiddels gaat hij al naar meer dan honderd mailadressen.

Opa had bij zijn overlijden 91 kleinkinderen, en zoals **Opa** dat altijd zei 156 plus 2 achterkleinkinderen. Inmiddels is de lijst gegroeid, voor zover wij weten, naar 207 achterkleinkinderen, 9 achterachterkleinkinderen, 5 adoptie achterkleinkinderen en 1 pleeg achterkleinkind.

De meeste kleinkinderen zijn inmiddels getrouwd maar exacte cijfers kunnen wij niet geven omdat dit niet altijd aan ons wordt doorgegeven. Dit overzicht kunnen wij dus helaas niet geven. Nu breekt langzamerhand de tijd aan dat de achterachterkleinkinderen van **Opa** gaan trouwen. Je merkt dat de band van deze kinderen met de familie niet groot is omdat maar zelden informatie van hen naar ons wordt doorgegeven. De informatie die wij dan krijgen loopt hoofdzakelijk via hun opa en/of oma.

In de loop der jaren is de nieuwsbrief uitgegroeid naar een volwaardig familie-informatieblad wat zeer wordt gewaardeerd. Alleen het nieuws komt niet vanzelf aangewaaid. Daarom roepen wij jullie allen van harte op om ons te informeren als er wat gebeurd is of te gebeuren staat wat de moeite waard is om de familie ervan in kennis te stellen. Vele familieleden sturen een felicitatie bij een geboorte en een trouwerij. Maar ook zieken en bij bijzondere omstandigheden krijgen ze van vele familieleden een blijk van belangstelling.

Daarom onze dringende oproep: **Houd ons op de hoogte!**

REDACTIE:
M.M. VAN DER SLIKKE

EMAIL:
MMVDSLIIKKE@KLIKSAFE.NL

SITEBEHEER:
LYDIA DEN TOOM -
VAN KRIMPEN

EMAIL:
TOOM@SOLCON.NL

ZIEKENHOEKJE

Van (tante) **Elisabeth Mudde (14-00-00)** kregen wij de volgende mail. Het betreft **Ellen Kasbergen-Mudde (14-03-00)** die vanwege omstandigheden tijdelijk niet thuis kan zijn.

Geliefde familie,

Vandaag (24 augustus red.) ben ik Ellen weg wezen brengen naar "De Herberg" in Oosterbeek waar ze voor zes weken mag verblijven om wat tot rust te komen na al de wederwaardigheden die ze heeft moeten doorstaan.

De weg die ze mee moet maken is heel zwaar, hopelijk kan ze hierna weer verder om beslissingen te nemen die ze nu nog niet weet.

Als jullie haar post willen sturen dan is dit haar adres.

Liefs Elisabeth

Haar adres is: Mevr. N Kasbergen-Mudde
p/a "De Herberg"
Pieterbergseweg 19
6862 BT Oosterbeek

GEBOORTE

Wij hebben geen nieuwe meldingen ontvangen dus volgt nu alleen het overzicht van de gezinnen waar een baby'tje wordt verwacht.

Jurian en Marja Mudde (14-01-00) begin oktober;
Adriaan en Evelien Ottervanger- Stam (11-04-00) medio oktober;
Marco en Lenette van der Slikke- Seip (07-04-00) begin december.
Mario en Naomi Klomp- van Krimpen (03-14-00) medio januari 2012.

BIJDRAGE VAN .....

Door een misverstand hebben wij voor deze maand geen bijdrage van een neef of nicht. Gelukkig mailde (oom) **Piet en (tante) Nel Bakker (01-00-00)** hun ervaring die zij hebben opgedaan met een "Dagje uit naar dierentuin Blijdorp".

Ons dagje uit naar dierenpark 'Blijdorp'

De oude entree van Blijdorp

Via Unilever hebben wij een goedkoop jaarabonnement voor Blijdorp. Dus wanneer het weer het toelaat laten wij ons met speciaal vervoer er naar toe brengen. (Oom) Piet neemt dan de scootmobiel mee. Zo ook een zaterdag in juli. De weersvoorspellingen waren wat onzeker maar we dachten misschien valt het mee. Met het vervoer zat het mee want we waren op tijd in Blijdorp.

Eerst maar even koffie drinken. Daarna hebben we het Oceanium goed bekeken, altijd weer boeiend. Toen we er uit kwamen was het wel erg donker. Eerst maar even wat eten, inmiddels begon het zachtjes te regenen. We spraken af naar de Rivierahal te gaan, daar loop je droog en er is genoeg te zien.

Oceanium

Rivierahal in de jaren vijftig

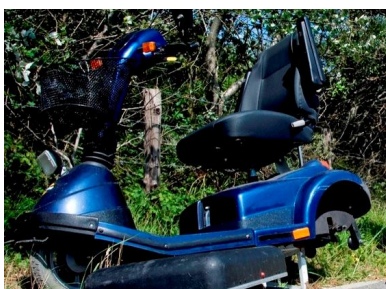
Het is een aardig stukje lopen van nieuw naar oud Blijdorp. We gingen omhoog langs de giraffen en bovenaan gekomen zijnde zei een meneer tegen ons dat (oom) Piet een leuke band had, een achterband. Hij had er zelf niet eens erg in. De scootmobiel hing helemaal scheef. Nee, zo kun je niet verder rijden. De aardige meneer met vrouw en een aantal kinderen bood aan iemand van Blijdorp te zoeken en vrouw en kinderen bleven bij ons voor ondersteuning, maar inmiddels begon het steeds harder te regenen.

De meneer kwam terug met een vrouwelijke medewerkster van Blijdorp. Zij keek er eens naar en zei dat ze de technische dienst zou bellen. De aardige familie kon niets meer doen en na hen bedankt te hebben liepen ze verder. We hadden wel bekijks daar bovenop.

De technische dienst kwam met een handpomp en probeerde er lucht in te krijgen, maar er zat een groot gat in de band.

Oom Piet zijn scootmobiel

Daar staat tie, met een lekke band

(Oom) Piet uit de mobiel en deze werd een beetje droog gezet in een kleine rots die daar stond. Het werd er druk want iedereen ging daar schuilen, maar trekken dat het daar deed, ik (tante) Nel ging met de paraplu buiten staan want tocht is niet goed. Toen stelde ik voor dat hij (de jongen van de technische dienst) een rolstoel zou gaan halen, dan zou ik in die tijd de servicedienst van Beenhakker bellen.

Die zeiden dat het wel een paar uur kon duren eer ze konden komen. Doch ik zei: "dat kan niet hoor want dan is mijn man ziek want hij staat op de tocht".

Enfin, na beraad probeerden ze zo snel mogelijk te komen en de jongen van Blijdorp legde uit waar hij zich moest melden. (Oom) Piet ging in de gehaalde rolstoel en de jongen van de technische dienst probeerde zo goed en zo kwaad als het ging de scootmobiel naar een bepaald punt te rijden.

en ik maar schuilen onder de paraplu

Servicewagen

Er naast lopen valt niet mee want je krijgt hem zo op je tenen. Enfin, we kwamen bij een paar keten terecht en wij mochten naar binnen. We kregen koffie en inmiddels kwam Beenhakker en had de band zo gemaakt. Toen was het gelijk tijd ons naar de uitgang te begeven want de auto om ons te halen was in aantocht.

We hebben iedereen heel hartelijk bedankt en gezegd dat we de volgende keer gebak mee zullen brengen.

Mijn conclusie is, er zijn gelukkig nog aardige meelevende mensen.

Groeten,
Nel en Piet

Het beloofde gebak

EEN BUITENLANDSE STAGE

Van **Maarten en Martine van der Slikke van Vliet (05-01-00)** kregen wij de volgende mail met veel foto's van hun oudste zoon **Johan (05-01-01)**.

Beste Johan,

Het is een hele onderneming om in het verre buitenland een stageproject te doen. Maar het zal best wel lukken. Wij hebben ook een paar kinderen die in het verre buitenland stage hebben gelopen en zij hebben daar veel ervaringen opgedaan. Het is voor de ouders altijd spannend als hun kinderen verre reizen maken. En nu sta je mail in de Slikkertjes-Nieuwsbrief. En wie weet kijken er nu ooms, tantes, neven en nichten naar je weblog. Wij wensen je veel succes

Beste familie,

De afgelopen dagen stonden bij ons in het teken van het vertrek van Johan. Vandaag om 12 uur (**28 augustus red.**) hebben we het vliegtuig uitgezwaaid waarin Johan vertrokken is naar Kenia. Hij hoopt daar rond 8 uur te arriveren. Het komende halfjaar zal hij in Nairobi bij Erica en Jacob-Jan Vreugdenhil en hun drie kinderen inwonen, en daar een stageproject doen bij Across. Begin februari staat de terugreis gepland.

Onderstaand zijn berichtje met het weblogadres en e-mail adres.

Daar kun je op de hoogte blijven van zijn belevenissen, en een berichtje of groet plaatsen.

We zullen hem erg missen en ik heb wat tranen gelaten voor zijn vertrek, maar we gunnen hem een goede en fijne tijd en bidden om Gods zegen en nabijheid en een behouden thuiskomst.

Allemaal de hartelijk groeten van
Maarten en Martine en kinderen.

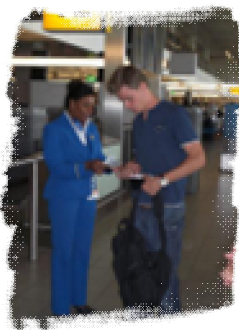
ff mn bagage inchecken

*met z'n allen op de rolband:
"mind your step"*

hier staat mijn stoel

controle

paspoortcontrole

*vriendin Janette zou ook wel
meewillen...*

Lieve familie, vrienden, collega's, kennissen en andere wellicht geïnteresseerden,

Zoals jullie waarschijnlijk al wel gehoord hebben hoop ik morgen voor een halfjaar stage naar Kenia te vertrekken. Ik wil jullie op de hoogte houden van mijn belevenissen via mijn weblog. Het webadres hiervan is: vdslikke.net/kenia

Verder wens ik jullie alle goeds en 'als de Heere wil en wij leven' tot ziens!

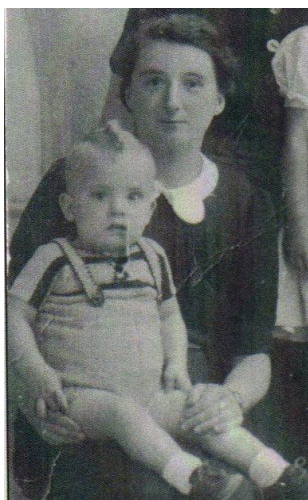
Johan van der Slikke

(JEUGD-)HERINNERINGEN

Hier volgt al weer de vierde bijdrage van **(oom) Johan (05-00-00)**. En als je dat allemaal zo leest, dan denk je wat weet **(oom) Johan** toch veel van zijn jeugd. Enfin, lees zelf maar.

Geliefde familie,

Baby's zijn lief om te zien en zeker moeders worden vaak vertederd als zij hun baby's vasthouden. Mannen zijn daarin verschillend. Sommigen zijn stapel op hun kinderen vanaf hun geboorte, maar er zijn ook vaders die een baby kwetsbaar en broos vinden en bovendien heb je er geen contact mee. Pas als ze gaan lachen of als ze op aanspreken reageren dan gaan ze baby's leuk vinden. Sommige baby's huilen veel en anderen hoor je nooit. Ze slapen en als ze op tijd hun fles krijgen vinden ze het wel goed. Nou ik behoorde geloof ik tot de generatie baby's die altijd honger hadden.

tante Nel met haar zoontje

Helaas ben ik in 1942 geboren en in een periode van de oorlog toen er weinig voedsel was.

Mijn moeder had bovendien, zo zei de huisarts, vleesborsten, dat wil zeggen, dat er nauwelijks moedermelk werd geproduceerd. Dus dat is voor al mijn broers en zusters en ook voor mij een tijd van vasten geweest.

Maar gelukkig was in dezelfde tijd toen ik geboren was ook een tante bevallen van een zoon. Tante Nel van de Veer was van Arie bevallen en had moedermelk in overvloed. Dus mocht ik aan haar borsten mijn maag vullen. Zij en mijn moeder hebben het mij enkele keren verteld dus moet het wel waar zijn. Jammer dat ik het mij alleen niet meer kan herinneren.

Maar toen ik van de moedermelk af was, waren de problemen nog niet over. Een jaar later waren er alleen nog bloembollen en gaarkeukensoep te krijgen als voeding voor de hongerigen. Ook ik moest gaarkeukensoep eten. Maar dat kan je geloven, die soep was niet te "vreten". Dus ik weigerde en spoopte die soep uit.

Mijn ouders hebben mij 2 dagen geen eten gegeven behalve die soep. Maar steeds weigerde ik en dropte de soep op de vloer. Ja, toen konden mijn ouders kiezen, zo zei mijn moeder: Of je naar het graf brengen of het weinige brood dat ze in huis hadden aan mij geven.

Dat betekende wel dat de anderen geen brood kregen.

Ik heb er geen complex aan over gehouden want slotte kregen mijn broers en zussen mijn gaarkeukensoep. Ook van deze historie kan ik mij niets meer herinneren.

Tot zover **(oom) Johan**. De volgende keer gaat **(oom) Johan** verder met zijn ervaringen in de periode dat hij met zijn ouders woonde in de 1e Maasboschstraat 31 te Vlaardingen.

Gaarkeuken

MIJN-BEDRIJF

Ditmaal een bijdrage van **Gert en Karen de Weerd – Stam (11-05-00)**. Het is een prachtig epistel geworden. De geschiedenis is mooi verwoord. En nu is het jullie eigen bedrijf. Wij wensen **Gert en Karen** veel succes met dit pracht bedrijf.

De Bruidsstal

De Bruidsstal heeft een spontane ontstaansgeschiedenis.

Onze (schoon)moeder heeft vanaf 1983 een stoffenzaak gehad onder de naam “het Stoffenboerderijtje”. Dit was voor velen in Nederland een begrip. Zij heeft destijds succesvol zaken mogen doen. Echter in de loop van de jaren '90 klapte de stoffenmarkt helemaal in elkaar en in 1996 heeft ze besloten de winkel van de hand te doen.

Voordat het echter zover kwam nam zij een nevenactiviteit ter hand namelijk het maken van een bruidsjapon voor een enkeling. Ik merkte daar eigenlijk weinig van omdat ik toen nog tot de schoolgaande jeugd behoorde.

Die winkel was een onderdeel van ons leven geworden. Zo ook de naaimachine. Daar zijn we mee opgegroeid. Een van die eerste “enkelingen “ was nicht Hendrika van de Slikke- Westerbroek. Het kan haast niet anders zijn of het hele traject heeft bij haar nog plaats gevonden in de stoffenwinkel voor in ons huis. Nu, je weet hoe dat gaat van het een komt het ander en zo werd er naast de stoffenwinkel per jaar al voor zo'n 20 bruiden de japon vervaardigd. Men legde zich toe op de bruid die een gekleurde japon zocht die daarbij ook nog eens keurig gesloten was. Het idee was toentertijd; ivorekleurige japonnen kun je overal kopen. Het bleek ook een gat in de markt.

In die tijd had je als “gekleurd bruidje” de keuze uit hooguit tien gekleurde tegenover honderd witte japonnen. En toen ineens kon je alles laten maken in de kleur die niet in de rekken hangt! In 1996 werd de Bruidsstal officieel ingeschreven in het handelsregister van de KVK. Een stal hoort bij een boerderij. Dus de naam werd Bruidsstal behorend bij het Stoffenboerderijtje. Wie had toen kunnen bevroeden dat ik ruim vijftien jaar later een stukje zou schrijven voor een familie waarvan verschillende persoonlijke ervaringen hebben met dit bedrijf.

De aanvragen werden meer en de winkel die steeds verplaatst werd bleek steeds weer te klein. Na wat heen en weer verhuisd te zijn is de winkel op de plaats gekomen waar vroeger de stoffenwinkel is gehuisvest was en de werkplaats was achter de woning. Dat hebben we ruim 4 jaar vol gehouden. In 2004 is de woning van onze ouders grondig verbouwd en in tweeën gedeeld en zijn wij met ons gezin daar ook gaan wonen. De winkel van toen is nu onze woonkamer!

We hebben de bruidsstal in een naastliggend pand helemaal kunnen onderbrengen. En u begrijpt het misschien...veel te klein! Eigenlijk schrijf ik de tijd al vooruit. Ik moet terug naar eind 1999. En dan moet ik even iets over mezelf gaan schrijven. Altijd heb ik het idee gehad om het werk wat ik nu doe te moeten ontvluchten. Ik had er niets mee en heb ook nooit met de gedachte gespeeld om daar iets mee te doen. Omdat ik graag met kleuren werk had ik me de kunst eigen gemaakt om textiel te verven. Heel veel stukken kant en sluiers en stoffen heb ik ingekleurd. Doordat leveranciers van de Bruidsstal dit erg bijzonder vonden vertelden zij het bij al hun andere klanten. Binnen de kortste keren was ik aan het verven voor heel veel zaken in Nederland.

“Maar”.... dacht ik “dat is onze kracht”. Die kracht heb ik toen geheel aan de Bruidsstal gegeven. Ik stopte abrupt met het verven voor anderen. Dit is het eerste begin geweest en eigenlijk de oorzaak dat ik de bruidsstal ben binnen gerold. Ik had Karen toen al leren kennen, dus zij is er vanaf het begin hierbij betrokken geweest. En ook zij had er niets mee. Maar nu - wanneer het gezin het toelaat - is zij de absolute steun en niet te vergeten de “baas”. Vanaf 1 januari 2010 hebben Karen en ik de zaak officieel overgenomen.
Echtgenoot en venoot.

In de loop van de jaren ontdekte ik dat ik eigenlijk het ontwerpen en het patroontekenen het mooiste werk vond. Daar ligt nu zeker mijn grootste dagelijkse bezigheid. Ik ben een opleiding gaan doen op een modevakschool. Daar heb ik een speciaal aangepast lespakket aangeboden gekregen die zich richtte op de technische kant van het patroon.

Momenteel draaien we werkelijk weer overuren zij het dat we met 4 mensen fulltime werken en daarbij drie parttimers in dienst hebben.

Bij de laatste passessie met Mariënne

Sinds we online zijn gegaan zijn de aanvragen nog meer geworden. Doordat je op je website je product goed kunt presenteren als zijnde exclusief merk je dat de mensen die een japon komen kopen al een beetje overtuigd zijn. De categorie die je wilt bereiken komt op deze manier sneller bij je binnen. Verder hebben we veel klandizie van mond tot mond reclame. Doordat we het patroon maken op maat van de klant kan zij ook haar eigen ideeën daarin verwezenlijken. Al het denkbare is mogelijk!

Op een gegeven moment zijn we ook helemaal afgestapt van het “alleen gekleurd” en hebben we ons ook gericht op de moeder van de bruid. Verder verzorgen we naast de japonnen ook de knippakketten voor klanten die hun eigen creatie willen maken. De klant komt meest vier tot vijf keer terug in de winkel. De eerste keer zoekt zij alles uit en de volgende keer dat is ongeveer drie maanden voor de trouwdag komt zij haar japon voor de 1 e keer passen. Daarna volgen er nog een aantal bezoekjes net naar gelang de intensiviteit van de japon.

Evelien

De verkoop van de japonnen en ook het passen daarna gebeurt door onze verkoopsters die alles wat er gebeuren moet op mijn bordje leggen zodat ik ervoor kan zorgen dat de daarvoor aangewezen personen dit kunnen verzorgen. De hoeden, schoenen, sluiers alles moet besteld worden en eventueel gekleurd. Het registreren van alles en het niets te vergeten vraagt een volledige inzet en is een tijdrovende klus. Ook de inkoop van de stoffen is een altijd terugkerend aandachtspunt.

We zijn er stellig van overtuigd dat daar alle aandacht aan moet worden besteed. Naar ons inzien mogen stoffen en bepaalde kleuren nooit te lang leverbaar blijven. Meest gaan we eerst op zoek naar een vervangend artikel alvorens het andere weg te halen uit de collectie. Maar dit wordt ook zeker beloond en daarom is het ook leuk om te doen.

Het gat in de markt is in de loop van de jaren ook door anderen ontdekt en ook door fabrikanten. Zij proberen in te spelen op de bestaande behoefte van gesloten bruidskleding. Dit heeft tot gevolg gehad dat we ons een beetje hebben verschoven naar de exclusieve bruidsmode en ons minder

bezig houden met het namaken van plaatjes. Omdat we daar ook blijvend aandacht aan besteden krijgen we ook te maken met leveranciers die alleen leveren aan zaken met een afwijkende collectie. En daarom hebben we stoffen in onze collectie gekregen die alleen aan couturiers geleverd worden. Weliswaar zijn dat duurdere producten maar wel echt exclusief.

Om het met een voorbeeld duidelijk te maken kunnen we de enige echte mikadozijde leveren waar de bruidsjacon van prinses Maxima van is gemaakt. En de crêpe chiffon van de bruidsjurk van prinses Mathilde van België. De meeste stoffen die we betrekken komen uit India, Groot Brittannië, Italië en Duitsland. U zou het zelf eens moeten zien.

We mogen gelukkig veel werk hebben ondanks de onzekere tijden. Momenteel bereiden we een eigen collectie voor die we presenteren op de bruidsbeurs Trouwidee in maart 2012 D.V.

We proberen volgende maand een update te verzorgen op onze website: www.debruidsstal.nl

Ik wil besluiten met een stelregel die tot onze dagelijkse bezigheden zou moeten behoren:

"Ondernemen in afhankelijkheid". Dat is ook werken...

Graag allemaal tot ziens!

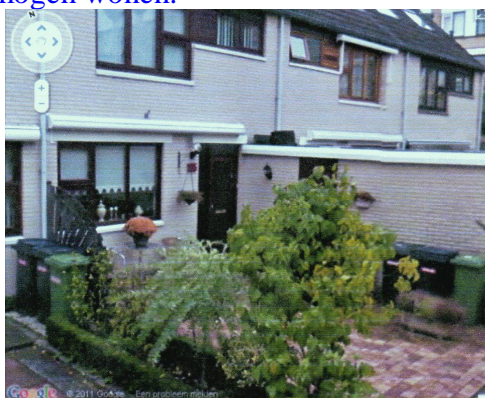
Een hartelijke groet,

Gert en Karen de Weerd –Stam

VERHUISD

Van de familie **Martijn en Debora de Groot- van Krimpen (03-13-00)** kregen wij het onderstaand verhuisbericht. En voor **Martijn en Debora** is dat een hele stap. Want zij stappen van een varend huis (schip) over op een vaste woning. Het zal in het begin best even wennen zijn dat de woning niet deint maar dat went zo. **Martijn, Debora en de kinderen**, het is een prachtig huis en wij wensen jullie toe, dat jullie daar velen jaren met genoeg mogen wonen.

Geliefde familie,

Bij dezen delen wij u alvast ons nieuwe adres mede. Het is wat laat, maar wij hadden nog steeds geen telefoonnummer en wij wilden graag het volledig adres doorgeven.

Onze nieuwe adresgegevens:

Fam. M.J. de Groot
Arica 135
2903 PD Capelle a/d IJssel
010-7851895
madegro.jr@live.nl

Groeten van Martijn & Debora de Groot – van Krimpen
en de kinderen

TE KOOP AANGEBODEN

Hometrainer

Beste familie,

Vanwege plaatsgebrek hebben wij een hometrainer in de aanbieding. Heb je interesse, laat het ons weten. T.e.a.b. mag dit apparaat worden opgehaald.

De hometrainer kan bij ons worden bezichtigd en uitgeprobeerd.

Ons adres is: Oom Maarten van der Slikke
Dotterlei 735
2907 BR Capelle aan den IJssel

Wel even bellen: 010- 4581610.

Wij zijn benieuwd.

Nb. Wij zijn tot 24 september met vakantie

OMA'S LEVENSBESCHRIJVING VAN 1973.

Dan gaan wij nu verder met de moeilijkste periode uit **Oma's** leven.

14. Door God en mensen verlaten

Maar de tijd gaat door.

*Binnensingel Vlaardingen van +/- 1930
gezien vanaf de niet meer bestaande
spoortunnel*

Op de Binnensingel zijn nog twee kinderen geboren dus hadden wij er totaal 14. Een hele zorg, vooral als je het met je zelf te doen hebt. Ik ben toen een rekensommetje gaan maken van alles wat er also was gepasseerd. Dat was in mijn ogen al heel wat. Ik begon al aardig een goed mens te worden. Maar daar werd ik bepaald bij de vrouw van Lot. Zij keek ook om en zij werd een zoutpilaar. Maar daar was ook bij: "Zeg de kinderen Israels dat zij voorttrekken" (Exodus...).

Nooit heb ik meer omgekeken. Want mijn ogen gingen open, het was alles Christus niet. Er is een hele nare tijd aangebroken. Niets kon mij meer schelen. Alles was tegen mij. Alles werd mij een oordeel. De kinderen werden groter en ik had geen engeltjes gebaad. Moeite en verdriet. Nergens kon ik meer onderkomen.

Op een keer kwam het zover dat ik tegen vader zei: "Ga jij maar naar de kerk en laat mij maar thuis, daar hoor ik niet thuis". De kinderen in de war en ruzie met vader. Maar ja, voor de kinderen ben ik maar gegaan en was op weg naar de kerk. Wij kwamen langs de haven en daar was Sint-Nicolaasmuziek. Hé, zei ik, dat hoef ik ook niet. En nu was ik op weg naar de kerk, en daar hoorde ik ook niet.

In de kerk gekomen preekte de dominee Van de Ketterij. Hij nam als tekst: *Nu is het in mijn hart een verbond te maken maar de Heere, den God Israels, opdat de hitte Zijn toorns van ons afkere*". De dominee ging verklaren wat er in de mens is, zoals onverenigdheid met de weg en nijd. Al met al kreeg ik een foto van de binnenkant te zien, want zo was ik. Ik was als een steen zo hard toen ik in de kerk kwam. Maar het was net of de boel ging smelten onder het Woord. Ze zongen nog:

*Gij geeft, dat d' uitgang van den morgen,
En van de avond juicht,
En dat men U vooral Uw zorgen,
Ootmoedig dank betuigt.
Het land bezoekt Gij met Uw zegen,
En, door U droog gemaakt,
Verrijkt Gij 't groot'lijks weer met regen,
Die tot den wortel raakt.*

Die wortel had water hard nodig en ik was haast verdroogd.

's Nachts op bed, dat was het altijd zo bij mij, dan lag ik alles aan den Heere te vertellen. Ook nu hoe alles bij mij was. Toen gingen mijn zielsogen open, dat de aarde om der zonde vervloekt was. Maar willen wij Christus volgen, dan moeten we eerst de trappen van Zijn vernedering kennen, willen wij de trappen van Zijn verhoging krijgen. En alles ging voor mij open. Toen werd het oordeel, waaronder ik onder gebukt ging, een voordeel voor mij. Dat kon niet anders want er staat: *"In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen"*. Dat gaf mij moed en kracht om verder te worstelen. Ja, zo was het met recht! (Ik was toen 40 jaar.)

Tot zover Oma. In de volgende nieuwsbrief verhaalt **Oma** een stukje over haar operatie in het oude ziekenhuis te Vlaardingen. Een onroerend stukje en daarom de moeite waard om het te lezen.

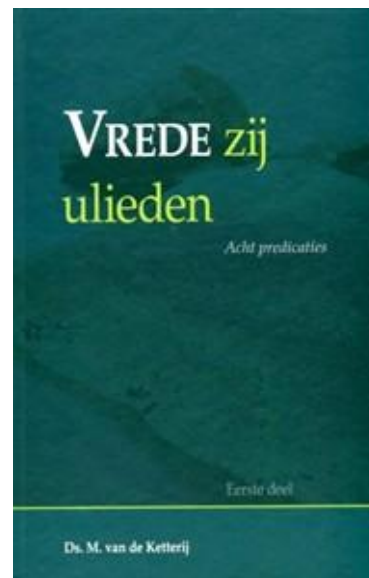
JARIGE VAN DE MAAND

Allereerst zoals gebruikelijk een bedankje van **"de Jarige van de maand"**. In dit geval van de maand augustus

Geliefde familie,
Wat waren wij blij verrast.
Omdat ik (Carlo) de laatste nieuwsbrief gemist had, was ik echt verbaasd dat op mijn verjaardag van alle felicitaties zowel per post, per e-mail en e-card binnen kwamen.
Het heeft ons goed gedaan. Wij hebben toch de band in de familie weer gevoeld.
Een ieder hiervoor hartelijk bedankt.
Met hartelijke groet,
Jannie, Carlo en de kinderen.

Carlo van Krimpen

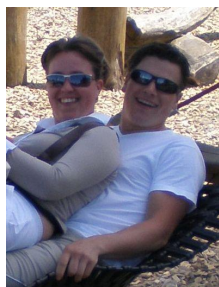
*Een prekenbundel van
Ds. M. van de Ketterij*

Dan een herinnering.

Wellicht zijn jullie het niet vergeten, maar toch....., even een herinnering.

“De Jarige van de maand september” is **Marius Mudde (14-07-00)**. Marius is aangemeld door zijn kleine zusje **Eunice Mudde (14-08-00)**.

Marius Mudde met zijn vrouw Joanne

Ha oom Maarten,

Graag zou ik als jarige van de maand mijn lieve broer Marius op willen geven. Hij is een lieve man voor Joanne, een trotse papa van Ruben, een fantastische verkoper van fietsen en een echte doorzetter! Hij is jarig op 26 september en zijn adres is:

**Bongerd 22
3344 DA Hendrik Ido Ambacht**

Vriendelijke groet,
Eunice Mudde

Voor de maand oktober hebben wij al enkele weken geleden een opgave ontvangen van **Coby van der Slikke - de Vreugd (12-02-00)**.

Wij kregen van haar de volgende mail.

Beste Ome Maarten,

Deze mooie dochter is 31 oktober jarig, en ik wil haar graag opgeven voor jarige van de maand oktober.

Deze vrolijke meid, zingt en leest graag, en ondanks dat ze even ergens anders woont, blijft ze een vrolijke meid. Ze heet Rilona, en is de dochter van Martijn en Coby van der Slikke.

Wie stuurt deze dame een mooie kaart.

*Adres: Esvelderweg 8
3774 PD Kootwijkerbroek*

Rilona van der Slikke

Groetjes : Coby van der Slikke.

Jullie begrijpen wel dat wij om zo'n verzoek niet heen kunnen. Daarom sluiten wij ons aan bij de oproep van **Coby** om er voor te zorgen dat op 31 oktober de brievenbus bij **Rilona** overloopt van kaarten en dergelijke. Allen alvast bedankt.

TENSLOTTE

Allen de hartelijke groeten van:
(Ome) Maarten en (tante) Sophia